

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721201175
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5721201175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľky - H. B., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D. H. XXXX/XX, XXX XX H., v zastúpení právne - Doc. JUDr. Zuzana Milková Illýová, PhD., advokátkou so sídlom Grösslingova 6-8, 811 09, Bratislava, IČO: 52 519 201, proti manželovi - E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. H. XX/XX, XXX XX, H., o rozvod manželstva, na základe odvolania manžela proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Pc/6/2021-119 zo dňa 24.2.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok :

- vo výroku I. v ktorom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo navrhovateľky H. B., rod. F., nar. XX.X.XXXX a E. B., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu B., zväzok XX, ročník XXXX, strana XX, por. číslo XXX

a

- vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie nepriznal účastníkom a štátu nárok na náhradu trov konania.

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľky a jej manžela. Žiadnemu z účastníkov ani štátu nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania (výsluchom oboch manželov, ich plnoletého syna Ing. H. B., brata manžela H. B., obsahom listinných dôkazov - sobášny list, odborný posudok o invalidite, rozhodnutie o odkázanosti na sociálnu službu poskytovanou v špeciálnom zariadení zo dňa 23.9.2019, posudku o odkázanosti fyzickej osoby na sociálne služby, i ďalšie) dospel k presvedčeniu o splnení všetkých predpokladov a kritérií vymedzených v ust. § 23 ods. 1,2,3 Zákona o rodine pre rozvod manželstva.

3. Navrhovateľka uviedla vo svojom výsluchu, že z ich manželského vzťahu sa vytratila láska, potrebné city, posledné roky boli sprevádzané neustálymi hádkami a konfliktami, problémy v manželstve sa postupne stupňovali, neskôr sa aj skomplikovali potom, ako vážne ochorela na sklerózu multiplex. Manžel jej neprejavil a dlhodobo neprejavuje potrebnú podporu ktorú očakávala. Ešte v dobe spoluzitia v spoločnej domácnosti s ňou odmietal chodiť na prechádzky, hoc to potrebovala pre udržanie fyzickej kondície, zdôvodňoval to tým, že sa hanbí a nemá čas. V dôsledku vážneho nevyliciteľného ochorenia

je úplne odkázaná na pomoc inej osoby, je na invalidnom dôchodku a je umiestnená v Centre sociálnych služieb Ľadoveň v Martine. Z hľadiska mentálneho zdravia netrpí žiadnou duševnou poruchou, nie je znížená ani jej intelekt - čo preukázali aj vyšetrenia. Financovanie zariadenia a všetko s tým spojené jej zabezpečujú synovia, manžel toho nebol schopný a ani nebol ochotný sa o ňu adekvátne postarať. Zaujímajú sa o ňu len sporadicky, v prípade, ak ho ona požiada o nákup, navštevuje ju len minimálne. Pravdou sú občasné nákupy a návštevy, jedno aj druhé má charakter formálneho aktu a nie prejavu starostlivosti. Poznamenáva, že o výdajoch jednotlivých nákupov manžel odkladal nákupné bločky, viedol zoznam návštev ako formálne vykázanie „starostlivosti“, zrejme očakával, že ona požiada o rozvod a usiluje sa vyhnúť majetkovému vysporiadaniu po rozvode, aj z tohto dôvodu sa snaží vytvoriť „alibi“ starostlivého manžela. Prisľúbil jej, že keď pôjde do sociálneho zariadenia ich spoločný byt sa predá a polovica z výťažku z predaja bude jej slúžiť na úhradu nákladov a na lieky. Túto dohodu nedodržel, byt stále užíva a ona ostala iba s príjmom z invalidného dôchodku (cca 420 eur mesačne) čo takmer celý používa na úhradu umiestnenia a pobytu v Centre sociálnych služieb. Má vedomosť aj o tom, že manžel má dlhodobú známosť, ktorú nadviazal približne rok predtým ako ona nastúpila do Centra sociálnych služieb. Tvrdí, že ich manželstvo má charakter iba formálneho zväzku, neplní svoju spoločenskú funkciu a nie je možné očakávať obnovenie citov.

4. Manžel nesúhlasil s rozvodom manželstva. Uviedol vo svojom výsluchu, že o tejto téme nikdy a to ani v najväčších krízach ich spoločného života sa nerozprávali. Potvrzuje, že vážna choroba manželky ovplyvnila aj ich manželský život. Sklerózu multiplex jej diagnostikovali približne pred 10 rokmi. Bola frustrovaná, častejšie sa hádali, stala sa konfliktnou, začala mu nadávať, urážať ho, stačil malý podnet pre hádku. Snažil sa však byť trpezlivý, podporoval ju v období choroby, snažil sa jej pomáhať ako len vedel, robil nákupy, aj počas zamestnanosti v SBS sa snažil kontrolovať jej potreby telefonicky, prípadne za pomoci dospelých synov. Jej zdravotné problémy boli závažnejšie, zdravotný stav sa zhoršoval, preto na základe vzájomnej dohody, aj odporúčania lekárov bola umiestnená do špecializovaného zariadenia, kde jej bola poskytovaná nepretržitá starostlivosť. V tomto zariadení ju nemohol neskôr navštevovať vzhľadom na vypuknutie pandémie COVID-19 a nadväzného obmedzeného prístupu do tohto zariadenia. Až do marca 2021 uhrádzal potrebné sumy na finančné príspevky navrhovateľky hradené z jej invalidného dôchodku do Centra sociálnych služieb Ľadoveň v Martine, až mu pracovníčka domova v marci 2021 oznámila, že jeho príspevky už nie sú potrebné. Práve v pôsobení synov vidí základnú príčinu pre rozhodnutie navrhovateľky o rozvod manželstva, synovia zrejme od nich chcú získať financie z predaja ich spoločného bytu. Synovia ho nútia, aby tento trojizbový byt predal, aby si manželka mohla z polovice výťažku hradiť niektoré potreby. To ale nie je dôvod pre rozvod manželstva, z jeho pohľadu je to práve vážny dôvod pre zachovanie manželstva a existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. On v spoločnom byte býva sám a tak to aj bude. V prípade predaja bytu by sa z neho stal bezdomovec, z výťažku predaja tohto bytu nový ani len 1-izbový byt by si kúpiť nemohol. Manželku videl naposledy v septembri roku 2020, odkedy začala karanténa ju navštíviť nebol. Priznáva, že si našiel partnerku vo veku približne ako on, túto známosť plnoletým synom zdôvodnil tak, že vzhľadom na stav v akom sa nachádza ich manželstvo s navrhovateľkou, jej umiestnením v domove sociálnych služieb, jej zdravotným stavom, on nechce zostať celkom sám.

5. Okresný súd Martin hodnotiac podstatný obsah výsluchu oboch manželov, svedkov - plnoletého syna účastníkov konania Ing. H. B. (odvolací súd odkazuje na podrobný obsah jeho výsluchu v bode 14. odôvodnenia rozsudku) brata manžela H. B. (obsah jeho výsluchu sa uvádza v bode 15. odôvodnenia rozsudku okresného súdu) dospel k záveru, že manželstvo účastníkov už roky neplní svoje funkcie a to už ani ekonomickú, emocionálnu, ani sociálnu. Pripustil, že na zhoršení vzťahov medzi manželmi sa nepochybne podpísalo ochorenie navrhovateľky trvajúce už viac ako 10 rokov, v dôsledku ktorého sa zhoršila jej mobilita do takej miery, že zamestnaný manžel jej nemohol/nemôže poskytovať celodennú opateru a bolo vhodnejšie navrhovateľku umiestniť do Domova sociálnych služieb, kde jej je zabezpečená náležitá opatera. Súd uveril aj manželovi, že ťažké ochorenie navrhovateľka psychicky ťažko znášala, stala sa podráždenejšou, možno aj precitlivejšou. Avšak ani manžel sa nedokázal postaviť k potrebám svojej manželky spôsobom aký ona očakávala, v istých krízových situáciách ponechal starostlivosť o manželku na plnoletých synov, aj keď je zrejme, že takéto riešenie situácie vzhľadom na intímny charakter potrieb navrhovateľky by lepšie zabezpečil on. Súd vyjadril presvedčenie aj o tom, že manžel neodhadol všetky citové, fyzické potreby svojej manželky vyplývajúce z jej choroby, nedokázal naplniť všetky jej očakávania, zrejme aj pre svoje zaneprázdnenie, aj snahu viesť aspoň čiastočne normálny život po ochorení manželky. Manželia obaja sú od seba citovo odpútaní, navrhovateľka je so svojou situáciou aj s pobytom v zariadení sociálnych služieb zmierená a od manžela

už neočakáva nič, len finančné vyrovnanie, z predaja spoločného majetku chce zabezpečiť najmä nákup liekov a náklady života. Na druhej strane manžel pre zachovanie manželstva je motivovaný len obavou, akým spôsobom by ho ekonomicky mohlo zasiahnuť majetkové vyporiadanie s manželkou po ukončení manželstva. Po faktickom rozchode s manželkou sa manžel snažil svoje emocionálne a intímne potreby riešiť nadviazaním známosti s inou ženou, čo je podľa vyjadreného názoru súdu vzhľadom na situáciu ktorá medzi nimi nastala je síce ľudsky pochopiteľné, avšak jednoznačne vypovedá o tom, že manželstvo medzi účastníkmi konania je už len formálnym zväzkom a rozvod je len formálnym ukončením už neexistujúceho vzťahu medzi nimi a pre zachovanie manželstva nie je žiadny dôvod.

6. O trovách konania okresný súd rozhodoval podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP“), nezistil výnimočné okolnosti prípadu, alebo pomery na strane niektorého z účastníkov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania. Keďže štátu mohli vzniknúť trovy vyplatením svedočného svedkom vypočutým na poslednom pojednávaní, súd rozhodoval aj o nároku štátu na náhradu trov konania, predmetný procesný nárok mu nepriznal, vo svojej podstate tiež vychádzajúc z kritérií ust. § 52 CMP .

7. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote manžel. Podľa jeho názoru súd vykonaným dokazovaním nedospel k správnym skutkovým zisteniam. Vytýka súdu, že nebral v úvahu tie dôvody, pre ktoré on s rozvodom manželstva nesúhlasil. Nie je to láska, ale tiež nie pokrytectvo a vypočítavosť už vôbec nie. Okresný súd „s ľahkosťou“ prijal tvrdenie navrhovateľky, resp. jej právnej zástupkyne, i synov, že spoločný byt sa predá a peniaze získané z predaja budú použité na lieky pre manželku. Takáto dohoda nikdy nebola predmetom rozhovorov v rodine. Okresný súd nevzal v úvahu jeho tvrdenia o evidencii jednotlivých pravidelných nákupov, ktoré pre manželku vykonával, tiež „s ľahkosťou“ prijal názor navrhovateľky o účelovosti jeho konania, on ale takúto evidenciu robí pri všetkých nákupoch, v týchto veciach má poriadok a tieto dôkazy mohol predložiť ako listinné dôkazy. Tieto súd nebral do úvahy asi preto, že je neobvyklé mať evidenciu o svojom živote. Nie je pravdou, že v roku 2021 prestal prispievať na manželkine potreby v ústave. O svojich príspevkoch informoval okresný súd a predložil vierohodné dôkazy. V marci v roku 2021 mu bez vypovedania zmluvy niekto z ústavu telefonicky oznámil, že jeho platby už nie sú potrebné, vraj to bude platiť niekto iný. Od uvedenej doby mu prestali chodiť faktúry. Naďalej ale vkladá peniaze na podúčet vo svojej banke, čo môže preukázať. Dôvodom jeho nesúhlasu s rozvodom je aj záujem mať v živote poriadok, navyše, manželstvo je na celý život. Manželkin zdravotný stav sa nezlepšuje, ale sa zhoršuje. Kam by asi išla v prípade predaja bytu, kto sa jej postará aj o posledné veci v živote, keď sa od nej odvrátia aj synovia, tak ako sa odvrátili od neho. Nikoho iného nemá. Odvolateľ argumentuje aj obsahom písomného vyjadrenia k návrhu o rozvod manželstva vyhotovené z 9. júna 2021, čo zároveň pripojil aj k odvolaniu - odvolací súd v podrobnostiach odkazuje účastníkov na obsah jeho vyjadrenia. Odvolateľ tiež dopĺňa, že odvolaním sleduje, aby práve v záujme navrhovateľky nebolo manželstvo rozvedené, v dôsledku jej vážnej nemoci by bolo užitočnejšie, aby sa o ňu mal kto postarať fyzicky aj psychicky, či finančne. Synovia majú svoje rodiny, žijú mimo ich bydliska, navyše majú dosť značné finančné záväzky - hypotéky, pôžičky a pod. a záujmy - cestovanie po svete. Podozrieva ich z toho, že naviedli svoju matku, aby sa s ním rozviedla a svoju časť spoločného bytu predala. Z finančného výnosu z predaja bytu by si oni / synovia hradili svoje záväzky. Už pred podaním návrhu na rozvod mu synovia predložili návrh o riešenie ubytovania po predaji bytu, čo odmietol z dôvodu, že išlo o lacné, dočasné ubytovacie jednotky, ktoré nespĺňali základné štandardy na bývanie, takéto riešenie odmietol. Rozvod manželstva nie je ani v súlade s jeho nazeraním na svet a spoločnosť, v súhrne svojich argumentácií navrhuje odvolaciemu súdu, aby jeho odvolanie akceptoval a rozhodnutie o rozvode manželstva zrušil.

8. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku, zdôraznila jeho vecnú správnosť a zákonnosť založenú na výsledkoch rozsiahleho dokazovania. Vyjadrila názor, že okresný súd sám správne identifikoval motiváciu manžela pre zachovanie manželstva, tou je obava manžela, že v dôsledku vyporiadania BSM ako prirodzeného dôsledku zániku manželstva sa môže znížiť jeho komfort, momentálne totiž on sám užíva byt - predmet BSM.

9. Upriamuje pozornosť na to, že manžel ju nebol pozrieť od vypuknutia pandémie covid 19 ani raz v Domove sociálnych služieb, kde je umiestnená. Nadviazal novú známosť s inou ženou, neprejavuje o ňu ako manželku skutočný záujem, všetku potrebnú pomoc vrátane materiálnej zabezpečujú pre ňu jej synovia. Problémy v manželstve sú dlhodobé, vo veľkej miere došlo k znefunkčneniu manželstva v dôsledku jej choroby, no práve tá v plnej miere odkryla, že ich manželstvo je iba čisto formálnym zväzkom

a nie harmonické. Prvostupňový súd prijal správny záver, že ich manželstvo je hlboko trvalo rozvrátené, neplní svoju spoločenskú funkciu a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Realizované nákupy manželom vnímala ako účelové, inak by nebol dôvod si ich zapisovať a evidovať. Aj samotná skutočnosť, že ju manžel ani jedenkrát od vypuknutia pandémie osobne nenavštívil svedčí o úprimnosti jeho záujmu o starostlivosť a pomoc manželke. Nie je pravdou tvrdenie manžela, že nikdy nebola dohoda na predaji spoločného bytu, takáto dohoda bola, keďže ona byt nemôže užívať, práve naopak, ona potrebuje finančné prostriedky na financovanie svojho pobytu v domove sociálnych služieb, na ktorý jej momentálne prispievajú synovia a oni sú práve tými, ktorí jej poskytujú potrebnú pomoc a podporu, ktorú by mal v rámci funkčného manželského zväzku zabezpečovať manžel. Synovia ju pravidelne navštevujú, hradia všetky potrebné náklady, aj úhrady za lieky. Rezolútne odmieta tvrdenia manžela o tom, že bola na rozvod manželstva „navedená“ zo strany synov, zdôrazňuje obsah svojho výsluchu pred súdom z ktorého jednoznačne vyplýva jej slobodná a vážna vôľa ukončiť nefunkčné manželstvo rozvodom. Odvolanie manžela je nedôvodné, jeho jediným cieľom je predísť, resp. aspoň oddialiť zánik a vyporiadanie BSM. Žiada, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože je invalidná dôchodkyňa umiestnená v domove sociálnych služieb a v dôsledku neochoty manžela a jeho umelému predĺžovaniu súdneho konania musí znášať náklady na trovy právneho zastúpenia.

10. V následnej písomnej reakcii sa odvolateľ rozsiahlejšie vyjadruje ako v minulosti vnímal spolužitie s navrhovateľkou, vyjadruje sa k závažnosti ochorenia manželky, pokročilý stav pre ktorý manželka podľa jeho názoru nie je schopná normálne uvažovať. Synovia od samotného začiatku robia všetko pre to, aby manželku dostali do ústavu, jeho z bytu a časť peňazí za byt po manželke si rozdelili. Ide o posadnutosť získať peniaze za byt za každú cenu. Otca chcú spraviť bezdomovcom a pripraviť ho o zdravie. On tvrdí, že v manželstve neboli žiadne veľké problémy, ak bolo nefunkčné prečo manželka nepožiadala o rozvod skôr. Prečo požiadala až po roku, keď sa odmietol on so synmi baviť o predaji bytu. Stále trvá na tom, že manželstvo bolo a mohlo byť funkčné a pokiaľ súd manželstvo nerozvedie, bude jej nosiť čo bude potrebovať. Robil ako najlepšie vedel, aby manželke uľahčil jej utrpenie. Za následky jednoznačne môžu synovia pre svoju chamtivosť, neúctu k rodičom a zlé morálne vlastnosti. Opakuje, že s manželkou nikdy nepreberali predaj bytu, o byt sa začali zaujímať len synovia, hoc nie sú ani spoluvlastníkmi bytu. Popiera, že by manželke poskytovali starostlivosť synovia, s rozvodom nesúhlasí, nikdy ani nesúhlasil. Keď synovia manželku nahovorili na rozvod, tak nech znášajú všetky právne následky s tým súvisiace. Žiada, aby bol zvážený vážny zdravotný stav manželky, ktorá sa nevie sama rozhodnúť, je ľahko ovplyvniteľná, čo vychádza z podstaty jej choroby. Dúfa, že krajský súd prihliadne pri rozhodovaní na jeho vek, zdravotný stav aj stav morálny a nebude brať v úvahu nemorálne, zavádzajúce, nedôveryhodné vyjadrenia synov a nespôsobí svojim rozhodnutím úplný rozvrat rodiny.

11. V ďalšom písomnom podaní zotrvala navrhovateľka na obsahu svojho vyjadrenia k odvolaniu manžela a nad rámec reagovať nepovažovala za účelné.

12. V následnom podaní odvolateľ opakovane odkazuje na závažnú zmenu v zdravotnom stave manželky, že jej neprospeje sa zaoberať rozvodom, jej zdravotný stav sa zhoršuje, nech nie je v ďalšom konaní pokračované ak už nie kvôli nemu ale pre zhoršujúci stav manželky, ktorý je vážny.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie uplatnil na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc procesne podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako v celom rozsahu vecne správne.

14. Odvolací súd sa dôsledne oboznámil s podaniami účastníkov, s ich argumentáciami, rozhodujúcimi skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a totožne ako súd prvej inštancie je presvedčený o tom, že manželstvo účastníkov neplní svoje poslanie, ani jednu zo svojich funkcií, ide pritom nie o krátkodobý nesúlad manželských vzťahov ale o dlhodobý rozvrat bez predpokladu obnovenia tých základných hodnôt na ktorých poslanie a význam manželstva nielen podľa práva ale aj podľa morálnych kritérií spočíva.

15. Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia (§ 23 ods. 1 Zákona o rodine).

16. V súdenom prípade bol preukázaný kvalifikovaný rozvrat manželských vzťahov, vážne narušenie a trvalé rozvrátenie, ide pritom o nenapraviteľný stav, formálny manželský zväzok v ktorom navrhovateľka zotrvať nechcela. Odvolací súd významnú príčinu hlbokého rozvratu manželských vzťahov vidí v nezvládnutí ťažkej etapy života, ktorej museli obaja manželka čeliť v období po závažnom ochorení navrhovateľky na sklerózu multiplex. Navrhovateľka sa musela aj osobnostne vysporiadať s tou záťažou ktorú pre ňu jej choroba prinášala, stala sa imobilná, v celom rozsahu odkázaná na starostlivosť a opateru, nemožno jej preto zazlievať ani prípadnú prílišnú citlivosť, podráždenosť a ani to, že oprávnene očakávala poskytnutie pomoci a starostlivosti od najbližšieho človeka - manžela. Hoc odvolací súd nepochybuje o úsilí, snahe manžela byť manželke oporou v náročnej dobe, ako to ale správne ustálil okresný súd, odvolateľ neodhadol všetky citové, fyzické potreby svojej manželky vyplývajúce z jej choroby, nedokázal sa postaviť k jej potrebám spôsobom tak ako ona očakávala, - bez ohľadu na to či tomu tak bolo pre výkon zamestnania, alebo o jeho snahu viesť aspoň čiastočne normálny život po ochorení manželky. V období po umiestnení navrhovateľky do Domova sociálnych služieb (jej zdravotný stav si vyžadoval celodennú starostlivosť) manželka sa ešte viac odcudzili, rozvrat v ich vzťahu sa ešte viac prehĺbil.

17. Manželka dlhú dobu spolu nežijú, spoločne nehospodária, neviaže ich ani povinnosť starostlivosti a maloleté deti, citové väzby medzi nimi absentujú, odvolateľ uviedol, že manželku v zariadení od septembra 2020 ani nenavštívil. V odvolaní tiež potvrdil, že má/ nadviazal známosť s inou ženou opakujúc, že nechce byť sám, - aj uvedené svedčí podľa názoru odvolacieho súdu o tom, že navrhovateľka nie je ani časťou aktívneho osobného života odvolateľa a nie je ani predpoklad že by sa stala.

18. Všetky konštatované skutočnosti presvedčili odvolací súd o tom, že podanie návrhu navrhovateľkou o rozvod manželstva nie je výsledkom úsilia/snahy synov účastníkov - manželstvo rodičov ukončiť (ako sa o tomto usiluje odvolateľ presvedčiť odvolací súd), ale je vyústením dlhotrvajúceho vážneho rozvratu manželských vzťahov. Hodnotiac obsah všetkých podaní predkladaných odvolateľom aj v štádiu odvolacieho konania odvolací súd má za to, že dominujúcim základom nesúhlasu odvolateľa s rozvodom manželstva (a na zachovaní manželstva) je výhradne ekonomický záujem - jemu jednostranne vyhovujúci. Za preukázaných okolností nebolo by ani spravodlivé od navrhovateľky požadovať, aby zotrvala v nefungujúcom, formálnom manželskom zväzku. Otázka vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, t.j. aj vo vzťahu k spoločnému bytu - ktorá zarezonovala vo viacerých podaniach odvolateľa je právnou záležitosťou až následnou až po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, v aktuálnej dobe je bez vplyvu na prijatý záver o splnení podmienok pre rozvod manželstva účastníkov podľa ust. § 23 ods. I Zákona o rodine.

19. Z uvádzaných dôvodov odvolaniu krajský súd nevyhoviel a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. I CSP. Obdobne vecnú správnosť konštatuje vo vzťahu k bezprostredne súvisiacemu výroku o náhrade trov konania účastníkov, aj štátu, postup súdu podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku („CMP“) bol náležitý.

20. Podľa § 396 ods. I CSP v spojení s ust. § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Ide o taký typ konania v ktorom platí zásada, že každý z účastníkov si znáša sám svoje trovy. Odvolací súd nezistil také okolnosti, pre ktoré by malo byť vylúčené rozhodovanie o náhrade trov odvolacieho konania účastníkov inak než podľa aplikovanej procesno-právnej normy.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.